

HET ANDERE NIEUWS OVER DE STAD

NOBELPRIJS | O SOLE MIO | VORK | EN MEER....

In het Dushi Huis in Waldeck heerst een gezellige, huiselijke sfeer, precies zoals Alex de Bokx voor ogen had toen het in 2016 openging. | Foto: DHC/Winish Chedi

Dushi Huis zoekt geldschieters voor 'Next Step'

Door Saskia Herberghs

Onlangs zond 'Brandpunt+' een reportage uit over een van de vier Dushi Huizen in Nederland. Hierin kon oprichter Alex de Bokx breed onder de aandacht brengen waarom opvang van veelal beschadigde kinderen in een 'thuis' effectiever is dan in een instelling. "Je moet een omgeving creëren waarin kinderen gewoon kunnen leven."

In de uitzending is te zien hoe De Bokx heel gewone activiteiten onderneemt met de kinderen: hij gaat met een meisje mee naar de kapper, met een jongen praat hij over een cadeautje dat deze gaat geven. Dingen die in een instelling wellicht geen gebruik zijn. "Wij doen onze best om het kind te volgen," zegt De Bokx. "Maar wij zijn geen papa's en mama's. De relatie van de kinderen met hun ouders proberen we juist te repareren. Zodat als ze op zoek gaan naar hun roots, er al een basis is."

Dat de kleinschalige opvang een succes is, blijkt dagelijks volgens De Bokx. "Pupillen die hier hebben gewoond, komen hier soms lekker mee-eten of gaan mee op vakantie. Een van hen werkt nu hier. Dat is een mooi compliment." Ook bij de gemeente Den Haag, die sinds 2015 verantwoordelijk is voor de uitvoering van de Jeugdwet, bestaat veel waardering voor de opvang van nu zeven kinderen in het Dushi Huis in Waldeck. Desondanks kan Dushi extra geldschieters goed gebruiken.

Bij het Dushi Huis in Waldeck is onder de noemer 'Next Step' uitbreiding gepland zodat kinderen (14 tot 18+) hier – min of meer zelfstandig maar met begeleiding – kunnen blijven wonen. De vergunning is binnen om de voormalige ponystallen te slopen zodat de woning kan worden uitgebreid. "Volgend jaar beginnen we met de sloop." In mei was er een benefiet in het Zuiderstrandtheater

om sponsors te werven.

Het is nog een ongebruikelijk stap in de jeugdzorg, waar kinderen tot hun achttiende begeleiding krijgen en daarna geheel op eigen benen moeten staan. Onuitstaanbaar, vindt De Bokx dat, die met meer overheidsregels en een stapel papierwerk heeft te kampen. "Kleinschaligheid wordt wel gepromoot, maar het enorme papierwerk is een probleem." Overigens vindt hij wel dat Dushi het in Den Haag heeft getroffen. "Er is steun vanuit de politiek. Ook bij onze partner Jeugdformaat werken hele bevlogen bestuurders."

Schuldgevoel

In de uitzending van 'Brandpunt+' deed De Bokx uit de doeken hoe er in een Dushi Huis wordt gewoond. "Dat is anders dan in gewone gezinshuizen." Misschien nog belangrijker dan het samen praten en dingen ondernemen, is de onvoorwaardelijkheid waarmee kinderen worden ontvangen. Ze hoeven nooit meer weg. Voor kinderen die vaak zijn afgewezen en weggestuurd, is dat wennen. De Bokx: "De kinderen die hier komen, kampen altijd met een schuldgevoel. Het duurt jaren voordat dat genormaliseerd wordt."

Dat schuldgevoel wordt weer gemakkelijk opgeroepen als er iets tegenzit, zegt De Bokx. "En dan worden kinderen een beetje boos. Het is de kunst dat ze beter leren voelen, en leren waar hun grenzen liggen. Dat is een kwestie van lange adem, een lang proces." Om de kinderen hierbij te helpen, zijn heel bewust dieren in huis zoals honden en kippen. Er worden mindfulness-trainingen gegeven en ontspanningsbijeenkomsten gehouden.

Jaarlijks gaan de bewoners van het Dushi Huis samen op vakantie. "Door met elkaar te leven, wordt het een echt thuis. De kinderen leven als broertjes en zusjes bij elkaar." De reis zal vaker richting Noord-Limburg gaan, waar De Bokx sinds kort over een eigen woning beschikt. "Dat is ook een vakantieplek voor de kinderen."

Meer informatie: www.dushihuis.nl

OF BIKES AND MEN Tot het einde van dit jaar maakt Nicolas Journoud wekelijks een illustratie van fietsende Hagenaars en Hagenezen voor de voorpagina van dit City Light-katern.

Zijn Puch werd een motor en de motor werd een fiets. Anders dan vroeger hoeft er niet zo nodig meer een meisje achterop. En het haar wordt steeds dunner, gelijk de bezetting van zijn favoriete nederbeatbands. Alleen het onbezorgd en doelloos toeren, dat blijft.

